

اندازه گیری آفلاتوکسین‌ها در میگوی پرورشی ایران به روش کروماتوگرافی مایع با کارایی عالی

• عباسعلی مطلبی مغانجویی، عضو هیات علمی سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی
• ودود رضویلر، رئیس گروه بهداشت و مواد غذایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات

تاریخ دریافت: مردادماه ۱۳۸۲ تاریخ پذیرش: دی ماه ۱۳۸۲

چکیده

در این تحقیق از یک روش جدید HPLC با استفاده از خالص سازی از ستونهای ایمونوآفینیتی و مشتق سازی پس ستون الکتروشیمیائی و نهایتاً تشخیص با آشکارگر فلورسانس جهت تعیین مقدار باقیمانده آفلاتوکسین در عضله میگو استفاده شد. میگوی یکنواخت شده به وسیله مخلوط آب و متانول (۸۰٪ V/V) عصاره گیری شد و چربی این عصاره توسط هگزان جدا گردید. این عصاره با آب رقیق گردید و از ستون مناسب عبور داده شد. آفلاتوکسین‌ها متعاقباً از ستون های ایمونوآفینیتی خارج شده و توسط HPLC با آشکارگر فلورسانس اندازه گیری شدند. متوسط میزان بازیافت آفلاتوکسین در بافت‌هایی که به طور مستقیم در سطوح ppb ۱/۲۵، ۲/۵، ۵، ۱۰، ۲۰ غنی سازی شده بودند ۸۶٪ بود (محدوده بین ۸۷/۸ تا ۱۱۲٪) انحراف معیار نسبی داخل آزمایشگاهی کمتر از ۱۶/۶٪ بود (محدوده ۳/۴ تا ۱۶/۶٪). ۴۷ نمونه میگوی پرورشی از استانهای جنوبی ایران انتخاب و از نظر حضور آفلاتوکسین های گروههای B₁، G₁، B₂، G₂ مورد آزمایش قرار گرفتند، آفلاتوکسین B₁ تنها در یک نمونه به میزان ۱/۷۱ ng/g تشخیص داده شد. این میزان بسیار کم، خطر قابل چشم پوشی را برای سلامت انسانها می تواند در پی داشته باشد. کلمات کلیدی: آفلاتوکسین، ایمونوآفینیتی، مایکو توکسین ها، ماتریکس ها، باقیمانده های داروئی و سموم و آلاینده های محیط زیست.

Pajouhesh & Sazandegi No 61 pp: 65-70

High performance liquid chromatographic determination of aflatoxins in Iranian shrimp.

By: Motalebi, A. A. Ministry of Jihad-e-Agriculture ; Razavilar V. University of Tehran , Faculty of Veterinary Medicine

An HPLC method using immunoaffinity column cleanup and post-column electrochemical derivatization with fluorescence detection was developed for the quantitation of aflatoxin residues in shrimp muscle . The shrimp homogenate (50 g) is extracted with methanol : Water (80%) , and the extract was defatted with hexane , and the aflatoxins were partitioned into methanol : water. The extract was diluted by water , and the solution is passed through an immunoaffinity. Aflatoxins subsequently eluted and were detected using an HPLC with Fluorescence detection. Mean recoveries of aflatoxins (B₁ , B₂ , G₁ , G₂) from tissue directly fortified at 1.25 , 2.5 , 5 , 10 and 20 ppb , were over 87% (ranged from 87.7 to 112 %) . The within laboratory relative standard deviations [RSDr] were less than 16.6% (ranged from 4.3 to 16.6%). Subsequently 47 samples of shrimp were collected from the southern provinces of Iran and were analyzed for the presence of and aflatoxins B₁ , B₂ , G₁ , and G₂. Aflatoxin B₂ contamination only detected in one sample at a level of 1.71 ppb . Such a low contamination level may pose a negligible risk to human health.

Key words: Aflatoxins, Immunoaffinity, Mycotoxins, Matrix, Drug, Toxins and environmental contaminants.

مقدمه

موضوع آبی پروری و مراقبت از باقیمانده های دارویی و سموم و آلاینده های محیط زیست در فرآورده های دریایی را نه تنها می توان جزئی از بخش کلان تولید دانست، بلکه در سطوح کشوری بایستی بدان توجه داشت. با تحول در صنعت آبی پروری و رویدادهای اخیر جهانی شدن تجارت، یقیناً دیدگاه های فنی نیز می بایستی دستخوش تحولات جدی میحت حمایت از مصرف کننده باشد.

سهم پرورش و توسعه دام و آبزیان در تولیدات کشاورزی معادل ۵۱/۴ درصد کشورهای در حال توسعه و میزان ۲۴/۷ درصد در کشورهای توسعه یافته است (۲)، تناسب تجارت فرآورده های آبزیان در کشورهای صنعتی به شکل عرضه بیش از تقاضا و یا با کاهش عرضه و افزایش تقاضا است.

بدون شک عرضه مواد غذایی چه از لحاظ کیفی و چه کمی بایستی بهبود و افزایش یابد. در دهه هشتاد تولید جهانی غذا ۲۴٪ افزایش یافته است. این تولید در کشورهای توسعه یافته ۳۹٪ و در کشورهای نیافته تنها ۱۰٪ بوده است. از میان کشورهای در حال توسعه کشورهای خاور دور به میزان ۴۷٪ رشد در تولید مواد غذایی سهم داشته اند و سایر مناطق تنها ۲۷٪ رشد را نشان می دهند. البته این ارقام در کشورهای خاور نزدیک بسیار متغیر بوده است در همین دهه تولید فرآورده های دامی به میزان ۲۷٪ در جهان رشد کرده است. از این میزان ۱۲٪ رشد در کشورهای توسعه یافته و ۵۳٪ در کشورهای در حال توسعه بوده است به هر حال علیرغم رشد جهانی تولید مواد غذایی، هنوز هم کشورهای آفریقایی و خاور شرق دچار فقر غذایی می باشند (۲).

با توجه به رشد روز افزون جمعیت جهان، نیازهای پروتئین نیز همه روزه افزایش می یابد که دریا یکی از منابع تأمین این نیازهای پروتئینی می باشد. تا چنددهه قبل بهترین منبع تأمین آنها صید از دریا محسوب می شد. ولی امروزه آبی پروری توسعه فراوانی یافته و تا حدود زیادی نیازهای بشر را مرتفع می نماید.

پرورش مدرن میگو در دنیا از سال ۱۹۳۰ شروع شد، به طوری که مرتب توسعه پیدا کرده و میزان تولید جهانی آن در سال ۱۹۸۵ به ۲۰۰۰۰ تن و در سال ۱۹۸۸ به ۴۵۰۰۰۰ رسیده است. پیش بینی می شود این میزان در سال ۲۰۰۵ به ۲۱۰۰۰۰۰ تن برسد (۲) در این میان پرورش میگو در ایران نیز رو به توسعه گذارد، به طوری که اولین سابقه پرورش میگو به سال ۱۳۷۱ بر می گردد که در این سال در بندر کلاهی در جنوب شرق شهرستان میناب واقع در استان هرمزگان مزرعه پرورشی میگوی غیر بومی *Penons mondon* احداث گردید و بعدها سیاست شرکت سهامی شیلات ایران بر روی میگوی بومی ایران *P. indicus* از طریق صید از دریا برای توسعه پرورش میگو معطوف گردید و بدین طریق پرورش میگو در استخرهای خاکی در استانهای جنوبی کشور شروع و در سال ۱۳۸۲ به حدود ۷۵۰۰ تن رسید. و پیش بینی می شود این میزان تولید در سال ۲۰۰۵ به ۳۰۰۰۰ تن برسد (۳). لذا به دلیل اهمیت بازار میگوی پرورشی خصوصاً در کشورهای پیشرفته به ارزیابی احتمال وقوع طبیعی مایکوتوکسین ها در میگوی پرورشی ایران پرداخته شد.

مایکوتوکسین ها از دسته سموم طبیعی^۱ با ساختمان شیمیایی متفاوت

و با وزن مولکولی کوچک می باشند. مایکوتوکسین از کلمه "Myco" به معنی قارچ و "Toxin" به معنی سم گرفته شده است. و به آن دسته از سمومی گفته می شود که توسط قارچها تولید می گردند.

از مهمترین مایکوتوکسین ها می توان به آفاتوکسین ها اشاره نمود. آفاتوکسین ها عمده تاً حاصل متابولیت ثانویه دو گونه مهم قارچی از جنس اسپرژیلوس می باشند (*A. parasiticus* و *A. flavus*) آفاتوکسین دارای انواع مختلفی بوده و از مهمترین آنها می توان به گروههای B, G, M اشاره نمود (۱).

آفاتوکسین ها به دلیل احتمال وقوع طبیعی^۲ در مواد مختلف و همچنین خطر سرطان زا بودن آنها بیشتر از سایر سموم مورد توجه و بحث قرار گرفته اند. آفاتوکسین ممکن است در بسیاری از مواد از قبیل گندم، جو، برنج، ذرت، سویا، بلوط، انواع خشکبار (پسته، بادام، فندق)، میوه های خشک شده، ادویه جات، ارزن، کنجد، اجرای خوراک دام و ... مشاهده گردد.

از کلیه مواد غذایی فوق الذکر و یا مواد غذایی ترکیبی که از یکی از این مواد به عنوان پایه غذا استفاده می شود، می تواند عامل انتقال سم به بدن موجود زنده باشد (۸).

آفاتوکسین ها می توانند به طور مستقیم مانند تماس مستقیم (پرسنل آزمایشگاههای ذریبط یا غیر مستقیم سلامتی موجودات زنده را به خطر بیندازند (۹).

غذای آلوده مورد مصرف حیوانات علاوه بر آسیب به سلامتی و رشد طبیعی حیوان، امکان ذخیره شدن در بدن (عضله موجود) نیز وجود داشته و همچنین در اثر متابولیزه شدن در کبد ترکیبات خطرناک دیگری را تولید نماید، امکان انتقال آفاتوکسین M_1 که حاصل متابولیسم ثانویه آفاتوکسین B_1 در کبد دام می باشد، از طریق شیر و سایر محصولات لبنی به انسان وجود دارد (۵).

با توجه به خاصیت سرطان زایی آفاتوکسین ها، توجه دولتها به ایجاد امنیت غذایی از طریق مصرف غذای سالم جلب شده است. به این دلیل کشورهای پیشرفته مقررات سخت گیرانه ای را برای واردات غذا اعمال می نمایند. خطر تحریم مواد غذایی آلوده به این دسته از قارچها توسط بعضی کشورها به خصوص کشورهای عضو اتحادیه اروپا بسیار جدی است. اتحادیه اروپا حدود مجاز پایینی را برای سموم آفاتوکسین در غذای وارداتی در نظر می گیرد. (حداکثر مجاز اروپا برای نوع $B_1 = 2 \text{ ug/kg}$ و برای مجموع انواع $\text{Total} = 4 \text{ ug/kg}$ است) (۴).

جایگاه و اهمیت صادرات میگوی پرورشی ایران خصوصاً به کشورهای عضو اتحادیه اروپا عامل مهم انجام این پروژه بوده است. توجه خاص و رعایت کامل اصول HACCP در تولید میگو می تواند موقعیت تجاری میگو را حفظ نماید.

میگوی پرورشی ایران یکبار خطر تحریم را از سوی اروپا پشت سر گذاشته است، لذا مراقبت از کیفیت آن امروز الزامی است.

و در این تحقیق برای اولین بار احتمال وجود آفاتوکسین B_1 به میزان $1/71 \text{ ppb}$ و B_2 به میزان $0/21 \text{ ppb}$ در عضله میگو تشخیص داده شده است.

می‌ماند.

محتوی ویال با آب رقیق و به دستگاه HPLC که دارای آشکارگر فلورسانس است تزریق و جداسازی در طول موج ۳۶۵ نانومتر انجام می‌پذیرد. سرعت عبور فاز متحرک ۱ میلی متر بر دقیقه می‌باشد. سیستم مشتق ساز (؟) آفلاتوکسین های B_1 ، G_1 و تبدیل آنها به آفلاتوکسین B_{2a} و G_{2a} به منظور افزایش خاصیت فلورسانس را دارا است.

شناسایی انواع آفلاتوکسین ها از طریق مقایسه زمان با سم استاندارد مربوطه و تعیین مقدار آنها با استفاده از منحنی کالیبراسیون که حداقل با ۵ غلظت از استانداردهای مختلف به طوری که بتواند محدوده آلودگی را پوشش دهد، و با احتساب ضریب رقت، انجام می‌پذیرد.

ب- اساس اعتبار بخشی به روش آزمون (Method Validation) که در اعتبار بخشی به یک روش آزمون اثبات سه حالت زیر توأم الزامی است.

جدول ۱- سطوح آلودگی برای انواع سموم B_1 ، B_2 ، G_1 ، G_2

نوع سم	سطح آلودگی				
	۱	۲	۳	۴	۵
B_1	۲/۵	۵	۱۰	۱۵	۲۰
B_2	۱	۲	۴	۶	۸
G_1	۲/۵	۵	۱۰	۱۵	۲۰
G_2	۱	۲	۴	۶	۸

شاخص پذیرش صحت روش آزمون قرار گرفتن درصد بازیافت مطابق جدول ۲ می‌باشد.

۱- خطی بودن پاسخ

به این منظور نمونه‌ها در ۵ غلظت مختلف غنی سازی شده^۳ سپس مطابق روش اولیه آزمایش مورد آزمون قرار گرفته و بعد از انجام آزمون و محاسبه نتایج، منحنی کالیبراسیون ترسیم و ضریب همبستگی R^2 محاسبه گردیده است. نمونه‌های مختلف، در سطوح مختلف و در سموم مختلف همواره ضریب همبستگی بزرگتر از ۰/۹۹۷ را نشان داده است. ($R^2 > 0.997$).

۲- اثبات صحت روش آزمون صحت

نمودار ۱- صحت (درصد بازیافت) میزان آفلاتوکسین B_1 در

انتخاب نمونه‌ها و روش نمونه برداری

مقدار مورد نیاز میگو برای هر آزمون حدود ۱۰۰۰-۸۰۰ گرم میگوی زنده صید شده از استخرهای پرورشی بود. نمونه‌ها از استانهای سیستان و بلوچستان (چابهار)، هرمزگان، بوشهر با احتساب تولید ۶-۵ هزار تن تولید میگوی پرورشی، و با فرض یک نمونه از هر ۱۰۰ تن تولید سالانه و جمع آوری نمونه از حداقل ۱۰٪ محل‌های ثابت شده و دارای پروانه از سازمان دامپزشکی کشور و جمعاً به تعداد ۵۴ نمونه برداشت گردید که روی ۴۷ نمونه آزمایشات لازم به عمل آمد. زمانی که میگوها آماده عرضه به بازار می‌شوند. وزن متوسط هر میگو حدود ۱۵ گرم است که ۶۰٪ - ۵۰٪ وزن آنها ماهیچه می‌باشد. بنابراین برای تهیه ۵۰۰ گرم ماهیچه میگو، حدود ۱۰۰۰ - ۸۰۰ گرم میگوی (درسته) تهیه شد.

ظروف نمونه برداری در حدود ۱ کیلوگرم گنجایش دارند و حدود ۵۰۰ گرم میگوی زنده در آنجا قرار داده شد. پیش از بستن ظرف در مزرعه پرورش میگو و در محل نمونه برداری، نمونه (میگوی زنده) به کمک ترازو وزن گردید تا مطمئن شویم ۵۰۰ گرم نمونه برداشت شده است. ظروف نمونه برداری از جنس پلی اتیلن و دارای دهانه گشاد و در دار انتخاب شده است که پس از بستن در خود به خود و کاملاً جفت می‌گردند. وقتی که در این ظروف بسته نشود، امکان باز کردن مجدد آنان و آسیب رساندن به ظروف وجود ندارد. این ظروف تا برودت ۱۸- درجه سانتیگراد مقاومند.

میگوها در داخل ظروف گذاشته و بلافاصله منجمد شدند. در صورتی که امکان انجماد بلافاصله وجود نداشت آنها را در جعبه‌های بزرگ پلی استیرین در کنار کیسه‌های یخ گذاشته و به نزدیکترین آزمایشگاه یا کارگاه عمل آوری حمل و در آنجا ظرف ۴ ساعت منجمد گردید.

در موقع نمونه برداری، فرم‌های نمونه برداری توسط بازرس تکمیل شد و هر نمونه به شماره مرجع مخصوص خود شماره گذاری شد و همراه هر نمونه برای ردیابی و تعیین منشأ آلودگی (در مواردی که نتایج مثبت یا مشکوک است) بایگانی و نگهداری شد.

روش آزمون

الف - روش اندازه گیری IAC Clean up و HPLC method, Post column derivatization بود. در این روش ابتدا سم موجود در نمونه توسط یک حلال قطبی (متانول) استخراج شده و عصاره استخراجی به منظور حذف ترکیبات مداخله گر با استفاده از ستون‌های ایمونوآفینیتی که از ویژگی بالایی برخوردار است خالص سازی شد.

در مرحله عبور عصاره از ستون ایمونوآفینیتی، سم موجود در عصاره به‌عنوان یک پادگن به پادگن اختصاصی درون ستون متصل شده و کلیه ترکیبات دیگر به‌همراه حلال از ستون متصل شده و کلیه ترکیبات دیگر به‌همراه حلال از ستون با آب و یا در صورت نیاز بافر شستشو داده تا بیرنگ شده و در همین حالت سطح پادتن شسته شده و نهایتاً سم خالص درون ستون به صورت متصل به پادتن باقی می‌ماند. سم تخلیص شده توسط متانول خالص از پادتن جدا و درون ستون باقی

جدول ۲- رابطه میان غلظت و محدوده قابل قبول بازیافت

انواع ماده غذایی	غلظت مورد نظر بر حسب ug/kg	درصد بازیافت قابل قبول
	>1	۵۰-۱۲۰
	>1-1۰	۸۰-۱۲۰
	>1۰-1۰۰	۷۰-۱۱۰
	>1۰۰	۸۰-۱۱۰

مطالعات انجام شده توسط دو گروه تایلندی در سالهای ۲۰۰۲ و ۲۰۰۳ می باشد (۸). نتایج این مطالعات حاکی از این است که تغذیه میگو با مواد غذایی، منشأ آلودگی بیش از ۲۵۰ ppm با آفلاتوکسین ها هیچگونه باقیمانده در عضلات میگو بجا نمی گذارد، در حالیکه در این تحقیق در یک نمونه، آلودگی تقریبی ۱/۷۱ را شناسایی گردید. این اولین باری است که این چنین میزان باقیمانده در کشور گزارش می شود. گرچه میزان های کمتر از ۲ ppm حتی با مقررات سختگیرانه همچون اتحادیه اروپا بالای نمی باشد (حد مجاز آفلاتوکسین B₁, Total). در آفلاتوکسین ها در اتحادیه اروپا ۴ و ۴ است ولیکن نشان داده شده است که آفلاتوکسین می تواند به عضلات میگو نفوذ نماید. لذا کنترل غذای میگو به عنوان منشأ اصلی آلودگی در میگوی پرورشی منجمد امری حیاتی است. آلودگی قارچی مایکوتوکسین ها می تواند به میزان زیادی از میگوی خشک شده جدا شود. اگر چه اطلاعاتی در خصوص آلودگی میگوی خشک در دست نمی باشد، این تعیین آلودگیهای عمدتاً ناشی از عدم انبارداری مطلوب و حمل و نقل در شرایط نامناسب است. غذای آلوده بیشترین نقش را در آلودگی میگوهای پرورشی به آفلاتوکسین ها را دارند (۶).

با توجه به دو گزارش منتشر شده توسط متخصصین تایلندی مبنی بر عدم مشاهده آلودگی در میگوهای که با غذای ۲۵۰ ppm آلودگی تغذیه شده اند و نتایج حاصله از این پروژه می توان نتایج زیر را ارزیابی نمود. بررسی روش آزمون به کار گرفته شده در انجام مقاله منتشر شده در تایلند: آیا روش بکار گرفته شده کارایی لازم را برای اندازه گیری در مقادیر پایین را داشته است؟ آیا روش دارای خطای منفی نبوده و از حساسیت و اختصاصیت مناسب برخوردار بوده است (۶).

چنانچه نتایج مقاله قابل استفاده باشد، می توان به این نتیجه رسید که مشاهده آلودگی آنهم به میزان ۱/۷ ng/g به معنی تغذیه میگو به غذای آلوده تر از حد ۲۵۰ ng/g بوده است.

چنانچه بتوان این ارتباط بین غذای آلوده و باقی مانده سموم را در عضله به اثبات رساند پیشنهاد کنترل مستمر غذای میگو در الویت ها اجرایی قرار گیرد.

جهت اثبات صحت روش آزمون از روش های مختلفی می توان استفاده نمود. در این پروژه از غنی سازی نمونه شاهد (افزایش دستی استاندارد به نمونه بدون آلودگی) استفاده شده است.

نمونه شاهد با حجم مشخصی از سم آفلاتوکسین مخلوط با غلظت B₁G₁ = ۱۰۰۰ ng/mL و B₂G₂ = ۴۰۰ ng/mL در ۵ سطح مختلف و در ۶ روز مختلف کاری آلوده شده و مورد آزمون قرار گرفته است. سطوح

جدول ۳- ارتباط انحراف معیار نسبی با سطح آلودگی و محدوده پذیرش

RSDR	RSDR	غلظت بر حسب (ug/kg)
۳۰	۴۵/۳	۱
۲۷	۴۰/۸	۲
۲۴	۳۶/۷	۴
۲۱	۳۵/۵	۵
۲۳	۳۲	۱۰
۱۹	۲۸/۸	۲۰
۱۶٫۵	۲۵/۱	۵۰

آلودگی برای انواع مختلف در جدول ۱ آمده است. شاخص پذیرش صحت روش آزمون قرار گرفتن در صد بازیافت مطابق جدول ۲ می باشد.

اثبات دقت روش آزمون (RSD R) precision

اثبات دقت روش آزمون از طریق محاسبه تکرار پذیری و تجدید پذیری انجام پذیرفته است. به این منظور سطوح مختلف آلودگی در ۶ روز کاری هر کدام به تنهایی مورد ارزیابی قرار گرفته اند. بطوریکه با محاسبه میانگین، انحراف از استاندارد و انحراف معیار نسبی از استاندارد و مقایسه آن با جدول ۳، دقت روش آزمون تأیید گردیده است.

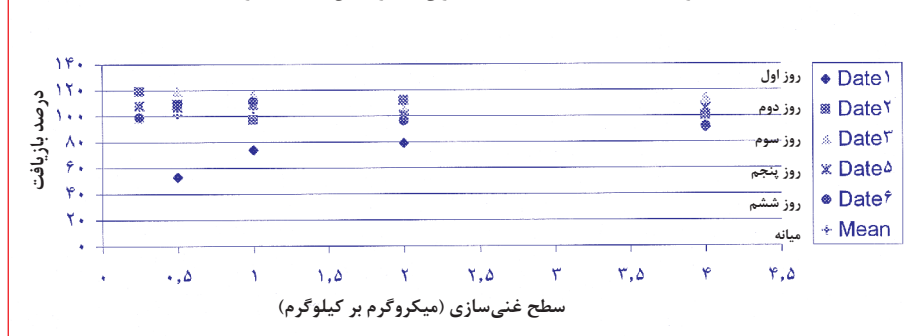
اندازه گیری بر روی نمونه های

میگوی مزارع پرورشی

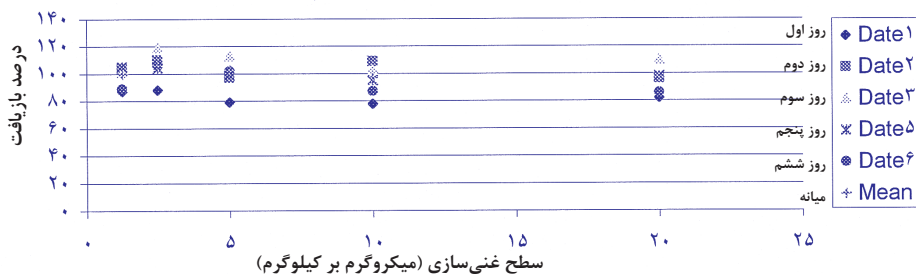
نتایج حاصله از آزمون ۴۷ نمونه نشان می دهد که تنها در یک مورد میگوی پرورشی ایران آلوده به آفلاتوکسین های B₁, B₂ به میزان ۱/۷۱ و ۰/۲۱ بوده است. نتایج در نمودارهای ۱ تا ۵ ارائه می گردد.

بحث نتیجه گیری

نتایج حاصل از این تحقیق بر خلاف سایر

نمودار ۲- صحت (درصد بازیافت) میزان آفلاتوکسین B₂ در میگو

نمودار ۳- صحت (درصد بازیافت) میزان آفلاتوکسین G1 در میگو

چنانچه این ارتباط بین غذای آلوده و باقیمانده آن در عضله به اثبات نرسد باید به دنبال منابع دیگر آلودگی باشیم.

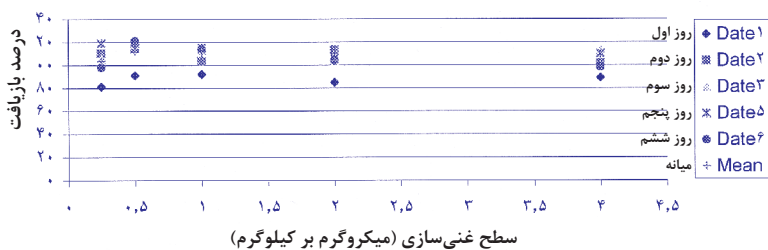
پیشنهادات

انجام دو پروژه تحقیقاتی در خصوص ارزیابی غذایی میگو از نظر آلودگی به آفلاتوکسین تعیین مقدار آلودگی غذا و ارتباط آن با میزان باقیمانده اثبات اعتبار روش های آزمون در کلیه پروژه های تحقیقاتی به منظور قابلیت استناد به نتایج پروژه.

پاورقی ها

- 1- Natural toxins.
- 2- Natural occurrence.
- 3- Fortification.

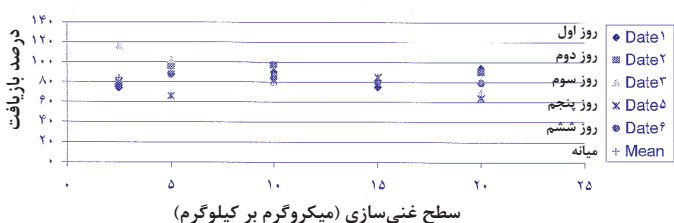
نمودار ۴- صحت (درصد بازیافت) میزان آفلاتوکسین G2 در میگو

منابع مورد استفاده

- 1- حسینیان سرشکی - نازنین. ۱۳۸۰. پایان نامه دوره کارشناس ارشد میکروبیولوژی، بررسی فلور قارچی میگوی سفید هندی، آبادان، دانشگاه شهید بهشتی (صفحات ۱۱ الی ۲۳).
- 2- سالنامه آماری سازمان خواربار و کشاورزی جهانی. ۱۳۸۲. دفتر FAO تهران.
- 3- سالنامه آماری شیلات ایران. ۱۳۸۲. معاونت اداری - برنامه ریزی (دفتر طرح و توسعه).
- 4- مجموعه پیش نویس استانداردهای مورد بررسی در دویست و هشتاد و یکمین اجلاس کمیته ملی استاندارد خوراک و فرآورده های کشاورزی انتشار سال ۱۳۷۹ ، ۲۳-۲۶ و ۲۴ و ۲۰-۱.
- 5- ودود رضویلر. ۱۳۷۸، میکروبهایی بیماری زا در مواد غذایی و اپیدمیولوژی مسمومیت های غذایی، انتشارات دانشگاه تهران.

نمودار ۵- صحت (درصد بازیافت) میزان آفلاتوکسین در میگو

6-Bintivilhok A. Phonpoonpisit A, Tangtrong pirosoj, Panichkriang krai W, Rattanapanee R, Doik , kumugais , 2003 Aflatoxin contamination in shrimp feed and effects of aflatoxin addition food on shrimp production food .

7-Hafez SI Abdel , Sboret AA. 1985. Mycotoxins producing fungi and mycoflora of air dust from Taif , Saudi Arabia – Mycopath, logic 9212: 6571

8-Smits , TeoT , SimTF – 1985 A note on the Screening of dried shrimps , shrimp paste and ground nut kernels for aflatoxin – producing Aspergillus flavus – JAPP 1 Bacteriel . 59 (1) : 29/34

9-Prior MG. 1979 Evaluation of brine shrimp (Artemiasalina) larvae as a bioassay for mycotoxins in animal feed stuffs – 1 Comp Med –4 (4) : 352-5